

Ex-werknemer van Van Hool Peter Van Rompaey uit Wommelgem ging twee maanden geleden aan de slag als zorgkundige in woonzorgcentrum Compostela in Borsbeek. Hij nam al tien keer deel, maar de Dodentocht wordt dit jaar voor hem heel bijzonder: "Ik wil geld inzamelen om het leven van de bewoners wat kleur te geven."



Peter Van Rompaey aan het werk in woonzorgcentrum Compostela. © PATRICK DE ROO

KRIS VANMARSEVILLE

Dertig jaar lang was hij aan de slag in de afdeling 'onderdelen metaal' bij busbouwer Van Hool. "Ik heb daar de kans gekregen om door te groeien tot de functie van werkvloercoördinator. Dat was een fijne periode, maar toen kwam het faillissement. We werden allemaal ontslagen en moesten wachten tot we eventueel opnieuw een job kregen, bij Van Hool of elders. Toen ben ik begonnen na te denken: wil ik dit nog? Of is dit het moment om voor iets anders te kiezen?"

Zijn vrouw, die verpleegkundige is in Woonzorgcentrum Compostela, bracht hem op het idee. Peter: "Ik was bij Van Hool altijd erg begaan met mijn collega's, ik kon goed luisteren naar hun verhalen en problemen. Ik vond het belangrijk dat de mensen graag kwamen werken, dat ze zich goed voelden. Mijn vrouw vond dat ik met die instelling wel paste in de zorg."

Het leek Peter wel wat, maar hij wist niet of hij op zijn 49^{ste} nog wilde en kon studeren. Na een lang gesprek met directrice Evelyn Van Rossem en met zorgcoördinator Lisia Beullens van Compostela, en nadat hij enkele volledige shiften had meegedraaid als vrijwilliger, besloot hij de sprong te wagen en begon hij aan de opleiding. "Het was een pittig traject", zegt Peter. "Ik kon planningen opstellen en vergaderingen mee organiseren, maar het menselijk lichaam, het ze nuwstelsel, de motoriek, hoe je moet omgaan met aandoeningen als parkinson en Alzheimer, met verlammingen... Ik heb hard gestudeerd en ongeloflijk

"In de zorg voel ik me helemaal op mijn plaats"

veel bijgeleerd. Anderhalf jaar lang volgde ik twee dagen per week les en deed ik drie dagen stage. Het was hard werken, maar in januari heb ik mijn diploma behaald. Sinds twee maanden ben ik officieel aan de slag in Compostela. Mijn vrouw doet nachtschiften, maar met een flexibel uurrooster krijgen we het allemaal goed geregeld. En ik voel dat ik helemaal op mijn plaats zit."

"Ik was bij Van Hool altijd erg begaan met mijn collega's, ik kon goed luisteren naar hun verhalen en problemen. Mijn vrouw vond dat ik met die instelling wel paste in de zorg"

PETER VAN ROMPAEY

Hij is onder de indruk geraakt van de rijke levens die de bewoners van Compostela hebben geleid, van wat ze allemaal hebben meegemaakt en hebben bereikt. "Ik luister zo graag naar hun verhalen. En ze appreciëren me, ze

bedanken me vaak. Ook aan de menterende mensen kan ik zien dat ze bij zijn met wat ik voor hen doe."

Sport

Peter heeft een verleden als ultraloper. En ook daar is hij mee begonnen om een bijzondere reden. "Ik ben diabetes type 1. Ik heb me van jongs af aan voorgenoemen om die ziekte niet mijn leven te laten overheersen. Ik heb altijd veel aan sport gedaan. Vroeger nam mijn vader me mee op loop- en fietstochten. Maar toen hij 60 was, is bij hem Alzheimer vastgesteld. Dat was zo verschrikkelijk. Ik heb me toen volledig op het duursporten gestort. Om hem trots te maken, denk ik. Zesjaar geleden is hij overleden."

Tien keer de Dodentocht, verschillende ultratrails, een keer de marathon des Sables, fiets-tochten in Afrika... het palmares van Peter is indrukwekkend. "Ik vind het fijn om op die manier met mijn lichaam bezig te zijn, om de balans te blijven vinden. En ik geniet van het onderweg zijn. Je leert zo veel mensen kennen. Ook daar weer heb ik veel geleerd naar de verhalen van

mijn tochtgenoten. Ik heb dat heel graag gedaan. Maar toen ik twee jaar geleden begon te studeren, heb ik alles onthoud gezet. Nu begint het weer te kriebelen."

"Het geld zal in ieder geval goed besteed worden. Ik krijg zo veel van die mensen, ik wil iets terugdoen. Als ik 1.000 euro kan ophalen, ben ik heel blij"

PETER VAN ROMPAEY

Dus begint Peter aan de voorbereiding van zijn elfde Dodentocht. Wat wil hij precies doen met het geld dat hij ermee binnenhaalt? "Ik weet het nog niet precies, dingen die het leven van de bewoners aangenamer maken. Ik had gedacht aan een groot canvas met mooie landschappen erop voor in de leefruimtes. Zodat iedereen een beetje kan reizen of herinneringen kan ophalen... Of samen iets lekkers eten of iemand uitnodigen... We zullen dat bespreken met de bewoners en de directie. Het geld zal in

ieder geval goed besteed worden. Ik krijg zo veel van die mensen, ik wil iets terugdoen. Als ik 1.000 euro kan ophalen, ben ik heel blij. Ik zit nu al op 500, dus dat komt wel goed."

Het leven bij Van Hool lijkt intussen ver weg. Peter: "Het contact met de collega's is intussen verwaterd. De meesten zijn op nieuw aan de slag bij Van Hool of in gelijkaardige jobs in andere bedrijven. Ik ken eigenlijk niemand die een totaal andere richting is ingeslagen zoals ik. Maar ik kan het iedereen aanraden. Als je zonder werk valt, denk gewoon eens na: wat kan ik goed? Wat doe ik graag? Waar hebben ze mensen te kort? Er zijn zo veel mogelijkheden, en er zijn zo veel mensen die hulp nodig hebben. Ik ben goed begeleid door VDAB en Encora, waar ik mijn opleiding heb gevolgd. Dankzij die hulp ben ik aan een nieuw hoofdstuk kunnen beginnen. En ik ben elke dag blij dat ik de stap heb durven te zetten."

Peter steunen kan via steunactie: be/actie/14-augustus-loop-ik-100km-voor-bewoners-woonzorg-centrum-compostela/-65387.